Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	4C/18/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1110217014
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Adela Unčovská
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2012:1110217014.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I samosudcom Mgr. Adelou Unčovskou v právnej veci navrhovateľov: 1/ H.. A. Š., O. Č. XX, XXX XX Bratislava, 2/ H.. Q.. A. Q., O. Z. X, XXX XX Bratislava a 3/ H.. X. Q., O. Č. X, XXX XX Bratislava, všetci zastúpení JUDr. Dušanom Repákom, advokátom, so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava proti odporcovi: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., IČO: 31 347 291, so sídlom Panónska cesta 9, 852 32 Bratislava, na ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný do 7 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie v týždenníku PLUS 7 DNÍ na rovnakom mieste (strana 126-128) a rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom "Tatranský luxus" - podtitulok "Niekdajšiu Móryho vilu už vlastnia všetky tri Majského deti. Čo sa skrýva v jej útrobách?" tohto znenia:

"Dňa 18.02.2010 bol v týždenníku PLUS 7 DNÍ zverejnený článok s názvom "Tatranský luxus" - podtitulok "Niekdajšiu Móryho vilu už vlastnia všetky tri Majského deti. Čo sa skrýva v jej útrobách?". V predmetnom článku boli zverejnené fotografie zariadenia Móryho vily ako aj nepravdivé informácie o pôvode majetku H.. A. Š.A. Q., V.., Q.. H.. A. Q. U. H.. X. Q. Q...

Za neoprávnené zverejnenie fotografií zariadenia Móryho vily ako aj uverejnenie nepravdivých informácií týkajúcich sa pôvodu majetku sa H.. A. Š. Q., V.., Q.. H.. A. Q. U. H.. X. Q. ml. Ospravedlňujeme. Svojim konaním sme neoprávnene zasiahli do ich osobných práv, súkromného života a práva na súkromie."

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 12.04.2010 sa navrhovatelia domáhali voči odporcovi uloženia povinnosti zdržania sa akéhokoľvek ďalšieho zverejňovania informácií týkajúcich sa súkromného a rodinného života navrhovateľov, ich majetkových pomerov, vrátane akýchkoľvek s tým súvisiacich fotografií. Ďalej sa domáhali voči odporcovi uloženia povinnosti zverejniť ospravedlnenie v týždenníku PLUS 7 DNÍ v súvislosti s uverejnením fotografií zariadenia a okolia vily vo vlastníctve navrhovateľov ako aj fotografií navrhovateľov bez ich predchádzajúceho súhlasu. Počas konania navrhovatelia zmenili svoj návrh v tom smere, že ospravedlnenie odporcu sa má týkať okrem neoprávneného zverejnenia fotografií zariadenia a okolia vily vo vlastníctve navrhovateľov aj uverejnenia nepravdivých informácií týkajúcich sa pôvodu majetku navrhovateľov. O tejto zmene návrhu súd na pojednávaní dňa 17.10.2011.

Navrhovatelia svoj návrh odôvodnili tým, že odporca uverejnil v čísle 8/2010 týždenníka PLUS 7 DNÍ na strane 126-128 článok pod názvom "Tatranský luxus" s podtitulkom "Niekdajšiu Móryho vilu už

vlastnia tri Majského deti. Čo sa skrýva v jej útrobách?". V predmetnom článku odporca zverejnil viacero fotografií rodinného domu známeho pod menom Móryho vila a jeho zariadenia, a to bez predchádzajúceho súhlasu navrhovateľov. V článku ďalej uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa pôvodu majetku navrhovateľov, konkrétne označil vetu ..." tie sa ujali majetkov a firiem otca, ktorý čelí obvineniam z tunelovania nebankoviek BMG Invest a Horizont Slovakia", osobitne v časti vety "tie sa ujali majetkov a firiem otca". Uvedená veta sa týkala navrhovateľov, ktorí sú súrodencami a zároveň aj spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti. Zverejnením predmetného článku odporca porušil nielen právo navrhovateľov na ochranu osobnosti, ale predovšetkým ich právo na súkromie, ktoré je zaručené ustanoveniami § 11 a 12 Občianskeho zákonníka, článkom 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článkom 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Odporca zverejnením predmetného článku spolu s fotografiami konal v rozpore s oprávnenými záujmami navrhovateľov. Zverejňovanie informácií o súkromnom a rodinnom živote navrhovateľov nie je vecou verejnou, o ktorej by mala byť verejnosť informovaná. Ani jeden z navrhovateľov nie je osobou verejne známou, nie sú preto povinní strpieť záujem verejnosti ani neoprávnené zásahy do ich súkromia. Odporca zverejnením predmetného článku nenapĺňal primárny účel spravodajstva, t.j. prezentáciu udalostí týkajúcich sa verejnosti a otázok spoločenského života a ich obhajoba. Zverejnenie fotografií súkromného majetku navrhovateľov bolo uskutočnené neprimeraným spôsobom v najčítanejšom spoločenskom týždenníku s celoslovenskou pôsobnosťou, pričom zverejnením obrazových snímkov nebola splnená ani jedna zo základných zákonných podmienok zákonnej licencie. Odporca svojim konaním hrubo zasiahol do súkromného a rodinného života navrhovateľov, porušil ich právo na súkromie.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 09.09.2010, v ktorom žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V podaní uviedol, že navrhovatelia sú osobami verejného záujmu, ich otec je takisto osobou verejne známou, podnikateľom, voči ktorému je vedené trestné konanie pre závažnú majetkovú trestnú činnosť. Popis luxusného vybavenia luxusnej nehnuteľnosti je preto plne legitímny, kedže otec navrhovateľov je zrazu nemajetný, ale o to majetnejšie sú jeho deti, ktoré majetok tohto rozsahu nemohli získať z vlastných príjmov. Zverejnené fotografie o navrhovateľoch nie sú spôsobilé neoprávneného zásahu do práva navrhovateľov na ochranu osobnosti, nie sú spôsobilé ani znížiť ich vážnosť, česť a dôstojnosť v spoločnosti. Zverejnenie fotografií s podobizňami navrhovateľov je plne v súlade so spravodajskou licenciou zakotvenou v ustanovení § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka (pozn. v tejto časti navrhovatelia upravili návrh). Fotografie sú uverejnené spôsobom, ktorý nie je znevažujúci. Počas konania ďalej argumentoval tým, že otec navrhovateľov je osobou verejného záujmu priamou a navrhovatelia sa v dôsledku ich účasti na spoločenskom živote tiež stali osobami verejného záujmu. Čo sa týka spravodajskej licencie, túto treba chápať širšie ako len tlačové správy, a to ako akékoľvek odovzdávanie informácií divákovi alebo čitateľovi tlače, pokiaľ nemajú zrejmú povahu komentára, fejtónu alebo iného žurnalistického útvaru. Navrhovatelia sú verejne známymi osobami aj kvôli svojim majetkovým pomerom, ktoré sú odvodené od ich otca. Je legitímnym záujmom médií a verejnosti poukazovať a informovať o tom, že v tom istom čase, keď prebieha konkurzné konanie spoločností, pričom vkladatelia prostriedkov do týchto spoločností márne čakajú na vrátenie svojich vkladov, pičom politici vo svojich sľuboch ponúkajú odškodnenie veriteľov z peňazí daňových poplatníkov, na druhej strane navrhovatelia, ktorých otec je obžalovaný z tunelovania predmetných spoločností, žijú v luxuse, o ktorom sa ani jednému z vkladateľov nemôže snívať. V uvedenom je verejný záujem na zverejnenie informácií v článku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov, listinnými dôkazmi: kópia článku z týždenníka PLUS 7 DNÍ zo dňa 18.02.2010, výpis z katastra nehnuteľností č. 3921, kat. územie Štrba, kópia zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Bratislava V, č.k. 5C 158/08 zo dňa 30.03.2009, výpisy článkov z mediálneho archívu spoločnosti Newton Media, a.s., z obdobia rokov 2001 až 2010, výpisy z obchodného registra spoločností B.M.G. INVEST s.r.o. a HORIZONT SLOVAKIA a.s., časť kúpnej zmluvy zo dňa 23.02.1996, na základe ktorých ustálil nasledovný skutkový stav:

Z kópie článku týždenníka PLUS 7 DNÍ zo dňa 18.02.2010 súd zistil, že odporca uverejnil článok s názvom "Tatranský luxus" s podtitulkom "Niekdajšiu Móryho vilu už vlastnia všetky tri Majského deti. Čo sa skrýva v jej útrobách?" V článku uviedol, že "Tie (pozn. navrhovatelia) sa ujali majetkov a firiem otca, ktorý čelí obvineniam z tunelovania nebankoviek BMG Invest a Horizont Slovakia". Článok bol sprevádzaný fotografiami vily, ktorá je v spoluvlastníctve navrhovateľov (podľa listu vlastníctva č. 3921,

kat. územie Štrba), a to exteriéru nehnuteľnosti - samotnej budovy a detského ihriska, ktorý je súčasťou areálu, a interiéru vily - obývacej miestnosti a knižnice. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Súd v danom prípade skúmal, či došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľov.

Je skutočnosťou, že mnohopočetnosť prejavov jednotlivých stránok ľudskej osobnosti fyzickej osoby zodpovedá aj mysliteľné široké spektrum možných neoprávnených zásahov proti niektorej z týchto zložiek osobnosti. Pretože sa jedná o najvlastnejšiu, najvnútornejšiu a najintímnejšiu sféru ľudskej osoby, ktorej zásah zvonku je dotknutou fyzickou osobou veľmi často pociťovaný so značne nepriaznivou intenzitou, je nepochybne vecou zákona tejto osobnostnej sfére poskytovať príslušnú právnu ochranu. Z tohto pohľadu preto občiansky zákonník právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby upravuje ako jednotné právo, ktorého úlohou je v občianskoprávnej oblasti zabezpečiť rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej všestranný slobodný rozvoj. Je možné tiež uvážiť, že vo svojej podstate ide o dôležité rozvinutie a konkretizáciu článkov 7,8,10,11,13 a 14 Listiny základných práv a slobôd. Pritom v tomto jednotnom rámci práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé dielčie práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt (stránok) osobnosti fyzickej osoby ako neoodeliteľnej súčasti celkovej fyzickej a psychicko-morálnej integrity osobnosti. Výpočet týchto jednotlivých práv tak, ako sú uvedené v občianskom zákonníku, je potom iba demonštratívny (z Rozsudku NS ČR zo dňa 30.06.2005, sp.zn. 30 Cdo 1630/2004). Navrhovatelia v návrhu uviedli, že konaním odporcu došlo k zásahu do ich práva na súkromie. V tejto súvislosti bolo potrebné ustáliť otázku, či v prípade navrhovateľov ide o osoby verejného záujmu. Judikatúra ako aj právna teória rozlišuje osoby verejného záujmu a ostatné osoby práve v súvislosti s možnosťou zverejňovať informácie zo súkromného života. V rámci verejného záujmu rozdeľuje osoby na absolútne osoby verejného záujmu, ktorými sú napríklad politici, významní umelci, športovci a pod. a relatívne osoby verejného záujmu, ktoré sú stredobodom

verejného záujmu iba prechodne, krátkodobo a vždy v spojitosti s určitou udalosťou verejného záujmu. U osôb verejného záujmu možno za určitých okolností bez ich súhlasu zverejňovať pravdivé informácie z ich súkromného života. Naopak, u ostatných osôb je takéto zverejňovanie bez ich privolenia vylúčené. Ak ide o osobu verejného záujmu, pričom ide o výkon jej súkromných vecí, je posudzovanie oprávnenosti zásahu do súkromia zverejnením fotografií problematickejšie, nakoľko ich právo na ochranu súkromia síce ustupuje pred celospoločensky oprávneným záujmom na verejné informácie, ale zásah ani v tomto prípade nemôže byť bezhraničný. Každý prípad je potrebný posudzovať osobitne, pričom je potrebné zohľadniť faktor, či boli fotografie urobené v súkromí osoby a či zverejnené fotografie môžu účelne prispieť k nejakej záležitosti vo verejnom záujme a k celospoločenskej diskusii o nej.

V danom prípade súd dospel k záveru, že navrhovatelia môžu byť v danom prípade považované za relatívne osoby verejného záujmu, a to práve v súvislosti s udalosťami týkajúcimi sa ich otca, ktorý je trestne stíhaný za majetkovú trestnú činnosť, pričom v súčasnosti jeho deti - navrhovatelia sú členmi štatutárnych orgánov spoločností, v ktorých predtým vystupoval ako štatutárny orgán ich otec, čo vyplýva aj z výpovede navrhovateľky v 1/ rade. Tento záver súd vyvodil aj zo skutočnosti, že navrhovatelia vystupovali v uvedenom trestnom konaní, boli v danej veci vypočúvaní, čo bolo aj predmetom medializácie. S argumentáciou navrhovateľa v tom smere, že samotné správanie navrhovateľov spôsobilo, že sa stali osobami verejného záujmu sa súd stotožnil čiastočne. Rešerže článkov, ktoré predložil odporca v konaní možno rozdeliť do dvoch skupín. Jednu skupinu tvoria články, ktoré popisujú podnikateľskú činnosť a majetkové pomery navrhovateľov a ich otca bez ich súčinnosti, ďalej trestné stíhanie otca navrhovateľov a účasť navrhovateľov na rôznych spoločenských akciách, prípadne ich iné aktivity. Druhú skupinu tvoria články, v ktorých priamo navrhovatelia (v 1/ a 2/ rade) reagujú na otázky médií, vyjadrujú sa k určitým otázkam majetkových záležitostí, prípadne k trestnému stíhaniu svojho otca, pričom v jednom prípade poskytla navrhovateľka rozhovor o pôsobení a aktivitách obchodnej spoločnosti, v ktorej vystupuje ako člen štatutárneho orgánu. Kým druhá skupina potvrdzuje argumentáciu navrhovateľa, z prvej skupiny článkov túto skutočnosť vyvodiť nemožno.

V ďalšom sa súd zaoberal otázkou samotného zásahu do osobnostných práv navrhovateľov ako relatívnych osôb verejného záujmu, teda, či zverejnenie fotografií a uvedenie informácie o pôvode ich majetku bol zásahom neoprávneným a zároveň spôsobilým privodiť navrhovateľom ujmu. Ako už z vyššieuvedeného vyplýva, aj osoby verejného záujmu majú právo na ochranu súkromia, i keď v obmedzenejšej forme. Súd v danom prípade teda posudzoval faktory spôsobilé určiť oprávnenosť zásahu do súkromia. Jedným z faktorov je skutočnosť, či boli fotografie urobené v súkromí dotknutej osoby alebo na verejnosti. Fotografie uverejnené odporcom zobrazujú jednak interiér predmetnej nehnuteľnosti a jednak exteriér. Čo sa týka exteriéru (samotná budova a jej okolie), jeho zverejnenie bez súhlasu z tohto pohľadu nepovažuje súd za neoprávnený zásah do súkromia navrhovateľov ako osôb relatívneho verejného záujmu, preto v tejto časti návrh zamietol. Naopak, fotografie interiéru nehnuteľnosti boli vytvorené v súkromí navrhovateľov, na ich zverejnenie súhlas vopred neudelili, preto súd považuje tento zásah za neoprávnený, zasahujúci do práv navrhovateľov v miere, ktorá nemá opodstatnenie ani v súvislosti so spravodajskou licenciou. Navyše odporca počas konania neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci oprávnenosť a dôvodnosť zverejňovania fotografií ako aj tvrdení o pôvode majetku navrhovateľov v súvislosti s verejným záujmom, ktorým malo byť informovanie verejnosti o majetkových pomeroch navrhovateľov disponujúcich s majetkom údajne patriacim predtým ich otcovi. Za dôkazy preukazujúce uvedenú skutočnosť nemožno považovať články v tlači ani zápisnicu z pojednávania, z ktorej vyplýva výpoveď otca navrhovateľov, že v súčasnosti nemá žiaden majetok. Z výpovedí navrhovateľov súd zistil, že trestné stíhanie ich otca nie je doposiaľ právoplatne ukončené a odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že otec v niektorom prípade previedol majetok na svoje deti, a už vôbec nie v prípade vily, ktorej fotografie odporca zverejnil. Z kúpnej zmluvy zo dňa 23.02.1996 vyplýva, že uvedenú nehnuteľnosť nadobudol navrhovateľ v 2/ rade od obchodnej spoločnosti, v ktorej otec navrhovateľov nemá a nemal žiadnu majetkovú účasť. Z výpovede navrhovateľa v 3/ rade súd zistil, že na kúpe predmetnej nehnuteľnosti sa dohodli všetci súrodenci, pričom vlastníctvo bolo zapísané iba na navrhovateľa v 2/ rade s tým, že sa dohodli, že ju spoločne zrekonštruujú, čo sa aj stalo a následne sa prevedie podiel aj na ostatných súrodencov na základe darovacej a kúpnej zmluvy. Z výpisov z obchodného registra vyplýva, že spoločnosť B.M.G. Invest s.r.o. vznikla 04.01.1995 a Horizont Slovakia a.s. vznikla 26.07.1996, pričom vzhľadom k dátumu uzatvorenia kúpnej zmluvy nemožno dôvodne vyvodzovať alebo predpokladať, že prostriedky na kúpu nehnuteľnosti by mohli pochádzať z prostriedkov nebankových subjektov tak, ako argumentoval odporca. Pokiaľ ide o tvrdenie odporcu

ohľadom pôvodu majetku použitého v článku, v danom prípade nemožno súhlasiť, že ide o hodnotiaci úsudok. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných, teda subjektívnych kritérií. Autorka článku uviedla, že navrhovatelia sa ujali majetkov a firiem otca, ktorý čelí obvineniam z tunelovania nebankoviek BMG Invest a Horizont Slovakia. V danom prípade teda nejde o žiadne subjektívne hodnotenie, prípadne kritiku alebo kritický postoj, ale iba púhe konštatovanie skutočnosti, čiže skutkové tvrdenie. V tomto ohľade preto súd vyvodil, že ide o nepravdivé tvrdenie, a to s poukazom na skutočnosť, ako už bolo vyššie uvedené, že odporca nepreukázal pravdivosť takéhoto tvrdenia. V tejto súvislosti súd rozhodoval aj o vykonaní navrhnutých dôkazov, pričom nevyhovel navrhovateľom označiť dôkazy vyžiadané zo správy katastra ohľadom predmetnej nehnuteľnosti za dôverné vzhľadom k tomu, že navrhovatelia nepreukázali, že v danom prípade ide o obchodné tajomstvo a neboli tu žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by bránili vo vykonaní dôkazu. Za postačujúce pre posúdenie a rozhodnutie vo veci považoval vykonanie listinného dôkazu - kúpnej zmluvy v časti (mimo uvedenia kúpnej ceny, čísla účtu, čísla znaleckého posudku). Ostatné navrhované dôkazy - stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie, kúpna zmluva a darovacia zmluva považoval súd za nadbytočné, a ktoré neboli potrebné pre rozhodnutie vo veci (kúpna a darovacia zmluva preukazovali až následný prevod nehnuteľnosti).

Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 OZ je určitá ujma. Z hľadiska intenzity zásahu, okolností, za ktorých k nemu došlo a stupňa negatívnych dôsledkov dopadu zásahu na chránené práva sa v praxi môžu vyskytnúť ujmy, ktoré svojou povahou alebo stupňom závažnosti:

a) neopodstatňujú ani nemateriálnu ani materiálnu satisfakciu,

b) opodstatňujú (len) nemateriálnu satisfakciu,

c) opodstatňujú tak nemateriálnu, ako aj materiálnu satisfakciu. (z uznesenia NS SR, sp.zn. 3Cdo 137/2008)

Navrhovatelia kládli dôraz na zásah do ich súkromia a súkromného života a so zreteľom na to, do akej chránenej sféry sa zasiahlo, nebolo ich procesnou povinnosťou preukazovať, že neoprávnený zásah odporcu pôsobil difamačne. (z uznesenia NS SR, sp.zn. 3Cdo 137/2008)

V danom prípade sa navrhovatelia domáhali nemateriálnej satisfakcie v podobe uverejneného ospravedlnenia v týždenníku odporcu. Súd vychádzal z výpovedí navrhovateľov, ktorí uviedli, že v okolí predmetnej vily po zverejnení článku a fotografií sa vyskytuje množstvo zvedavcov, prakticky prestali chodiť do vily, pretože majú obavy o bezpečnosť svojich rodinných príslušníkov, ktorým aj zabezpečili ochranu, majú pocit, že sa podobnými článkami zbytočne provokuje verejnosť a nemajú záujem na sprístupňovaní informácií zo svojho súkromia. Súd zvážil opodstatnenosť nároku a dospel k záveru, že vzhľadom na zásah, ktorý bol neoprávnený a spôsobilý privodiť ujmu, je uverejnenie ospravedlnenia primerané ujme, ktorá navrhovateľom vznikla, a ktorá spočíva v tom, že sa stali nie vlastnou vinou terčom nežiaduceho záujmu a publicity svojho súkromia, ktoré v kontexte s trestným stíhaním ich otca spôsobuje prílišný záujem verejnosti o ich súkromie v súvislosti s predmetnou nehnuteľnosťou, a ktorý ich obmedzuje vo využívaní nehnuteľnosti a vyvoláva obavy o ich bezpečnosť.

Z uvedeného teda súd po vykonaní a vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že zo strany odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia navrhovateľov, a to zverejnením fotografií interiéru predmetnej nehnuteľnosti a uvedením nepravdivej informácie o pôvode majetku navrhovateľov, ktoré im spôsobilo ujmu. Z vyššie uvedených dôvodov znenie ospravedlnenia obmedzil iba na fotografie interiéru vily a nepravdivý výrok. Zároveň upravil povinnosť odporcu zverejniť ospravedlnenie do 7 dní vzhľadom na to, že ide o týždenník, a určenie trojdňovej lehoty na uverejnenie ospravedlnenia by mohlo byť nevykonateľnou povinnosťou.

Určovací nárok, ktorým žiadali navrhovatelia uložiť odporcovi povinnosť zdržať sa akéhokoľvek ďalšieho zverejňovania informácií týkajúcich sa ich súkromného a rodinného života, ich majetkových pomerov, vrátane akýchkoľvek s tým súvisiacich fotografií, považoval súd za neopodstatnený. Navrhovatelia uviedli, že zásah zo strany odporcu už netrvá. Uloženie uvedenej povinnosti odporcovi nepovažoval súd za dôvodné a opodstatnené, nakoľko nemožno do budúcnosti predpokladať, že zverejňovanie akýchkoľvek informácií a fotografií hoc aj týkajúcich sa súkromia navrhovateľov, by mohol vždy znamenať neoprávnený zásah do ich práv. V tejto časti preto návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205, ods. 2 O. s. p. Podľa § 205 ods. 2 0bčianskeho súdneho poriadku odvolanie proti

rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že účastník svoju povinnosť uloženú týmto rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti nesplní dobrovoľne, môže byť podaný návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.